

Vandra Attila

A székely az nem magyar!

Ilon belépett a fia szobájába. Az elébe tárult látványtól majd hanyatt hánta magát.

— Hun vagy? — kérdezte, mert hirtelen nem látta sehun.

— Itt a бүtүben! — került ki Karcsika az ajtó mögүl dinamógagyában és majóban.

— Fiam, azonnal felöltözöl és elrakod ezt a sok zakotát, mert kapsz egy kalafintát!

— Még szabadságon se lehet... — kezdte Karcsika, de nem tudta mondatát befejezni.

— Na azonnal, mert eltángállak! Utána pucolás le az aprozárba!

Látta Karcsika, hogy anyja csihányra pisált aznap, s jobbnak látta, ha nem feszedezik az anyja előtt, mert még megródolja, így még a kujakját is maga mögé rejtette, majd elbucsáلكodva nekifogott teljesíteni az ukászt. Mikor kész lett, vette a lájbiját és priccses nadrágját, slápba бүjt, majd kiment a konyhába, s megrántotta az anyja rokolyáját, hogy jelezze, kész van. Ilon beletörölte kezét a surcába, megigazította a keszkenőjét, majd adott neki egy ficujkát, hogy tudja, mit vegyen, két nájlonpungát és pizt.

— Hun van?

— Ehejt az utca végén!

Még kent magának egy peccslekváros kenyeret, majd elindult. Aztán kisült, hogy az ehejt eléggé ahajt van, mert Balatonalmádi nem egy tanya. Nagy nehezen odaért, köszönt, majd kért egy kötés murkot, egy vinetét, két kiló pityókát, fél kiló árdét, fél kiló gogosánt, és egy kötés friss csombort. Az eladó rácsodáلكozott, majd megkérte, ismételje meg. Karcsika elismételte. Az eladó nézett csodáلكozó szemekkel, majd sajnáلكozva mondta:

— Sajnos én csak magyarul tudok...

— De hát én magyarul beszéltem — háborodott fel Karcsika.

— Akkor nincs.

— Má hogyne vóna, hát nem lát a szemitүl? Há minden van, vagy tán nem tud magyarul? — kapta fel a vizet a legényke, de be is húzta a nyakát azonnal. Az ilyen hangnemért otthon kapott volna már egy löfföt. Végүl nagy nehezen mutogatva szót értett az eladóval, megvett mindent, csombort kivéve, mert az már nem tudta, hogy azt errefelé borsikafű címszó alatt kell keresni. De mivel maradt még pénze, vett még málét is, hogy az anyja csináلكjon kakast, mert azt ő nagyon szereti. Otthon aztán elbőcsködte, hogy milyen hülyék a magyarok, hogy még anyanyelvүкön se tudnak!

Molnos Ferenc

Hulló csillagok

Nem tudni, miért,
honnan s milyen régen,
egyszer csak voltunk
— apró pontok
a végtelenségben —,
s az űr tátongó szája
egy ideig megkímélt.

Csakhogy sorsunk
a villanásnyi lét:
alázuhanunk
és elégünk hirtelen.
Hulló csillagok vagyunk
az augusztusi égen.
Kevéske fényünk
úgy szórjuk szerteszét,
hogy hátha látja valaki,
mi történt,
s megcsodálja
bukásunk szép ívét.

Szováta, 2008. 08. 17.

fekete-fehér

Kosztos Endrének

fekete vonal
fehér alapon
fut tova fut
merészen szabadon
magasba hág
s jaj most megtörik
